

התייחסות למרכז לניתוח התנהגות

איזה מפר ייש לכם להורים אחרים?
מריאלה: "שלא יתייאשו. יש הרבה
משברים, אבל התמורה היא שם המשחק.
יש הורים שמתחילים במשהו, ואז נשבר
להם והם מוציאים את הילד מהחוג.
ההתמודדות היומיומית היא קשה ושווה
חקת, והיא אף פעם לא מפסיקה, אבל
צריך להבין שאסור להתייאש".

מעבר לכך ממליצים צור ומריאלה
להשקיע בילדים במקומות שהם אוהבים.
"הילדים האלה מסוגלים להרבה יותר
ממה שנראה. הרבה פעמים אנחנו מגו-
ננים עליהם, עוטפים אותם ולא נותנים
להם להביע את עצמם. צריך למצוא את
התחום שהם אוהבים ולפתח את זה".

לכל אורך הדרך ליוותה את המש-
פחה עמותת אלו"ט. "זו אגודה מבור-
כת שעוזרת להורים מהתחלה. בעזרתם
הגענו להרבה הישגים – בתים לחיים,
קייטנות, גופשוניים, קבוצות תמיכה,
קו חם. אלו"ט תומכת בהורים, כי הרבה
דברים המדינה לא נותנת".

יום ההתרמה לאלו"ט יחול ביום
שלישי הקרוב, 8.2.11. אלפי תלמידים
יפקדו את בתי האב ובתי העסק ויבק-
שו מהציבור להרים תרומה למען היל-
דים האוטיסטיים. לתרומות יש לפנות
ל: 855558-1800.

■ ליאת בירון
catav@yedtik.co.il

ניצני שינוי התחילו ההורים לראות
כשהיה טל בן שש, בזכות צירופו לתו-
כנית מיוחדת בוינגייט. מדובר בתוכ-
נית התנהגותית המכונה ABA. מטרת
השיטה, שפותחה בקליפורניה ומיושמת
במכון וינגייט על ידי ד"ר איתן אלדר,
היא עיצוב התנהגותו של הילד באמצע-
עים של למידה מתמשכת, עד לרכישת
המיומנות הנדרשת. "טל מאוד אהב לזוז
ואהב ספורט", מספרת אמו, "כשהסטו-
דנטים היו מפעילים אותו באולם הגדול
בוינגייט, הוא היה מאושר, רק שם ראינו
איך מצבו השתפר פלאים, וזה גם בישר
את תחילת הרומן בינו לבין הספורט".

בגיל שבע רשמו אותו הוריו לקבוצת
רוכבי אופניים של עמותת 'אתגרים'
וטל החל לרכוב לראשונה על אופניים.
עם הזמן החל להשתתף בכל מיני מסעות
– גלגלים של תקווה, סובב כנרת ואפי-
לו מסעות ארוכים של רוכבים ותיקים.
"האופניים והספורט הפכו אותו לבנא-
רם אחר", מספר אביו, "בהתחלה הוא
היה נתקע בעמודים ובאנשים, עד שב-
דרך הקשה הוא הבין איך להיות מאוד
מרוכז ומפוקס. בכל הטיפולים שעשינו,
הכול איכשהו נשאר בפנים, אבל האופ-
ניים כנראה הוציאו ממנו את כל הרב-
רים שהשקענו בו שנים. גם הקשר שלנו
התהדרק בעקבות זה שרכבנו יחד".

באותו חוג הכירו טל ואביו מתנרב

לצאת מהבועה

כשצור ומריאלה רוזנפלד מאזור השרון הבינו שבנם אוטיסט,
הם חשבו שחבר עליהם עולמם ■ היום, טל, בן ה-15 הוא
מקור גאווה ■ שחיין, רוכב אופניים מקצועי ומוזיקאי מחונן

שהוא רכז האופניים ב"ספיישל אולי-
מפיקס", ובאחד הימים הוחלט לצרף
את טל לתחרויות. כיום טל הוא הרר
כב הכי צעיר בעמותה ובינוי אף יטוס
לאולימפיאדה של ה"ספיישל אולימפיק"
קס" ביוון. "טל הוא הצעיר מבין שמונת
חברי הקבוצה. הוא עקשן, יש לו התמדה,
הוא מאוד חזק פיזית. בהזנקה תמיד הוא
יוצא אחרי חצי דקה, אבל אחר כך מדי-
ביק את כולם", אומר צור בחיוך.

פרט לספורט מחובר טל מאוד למור-
זיקה. גם כאן הוריו לו ויתרו לו והצמיחו
לו מורה פרטית לפסנתר. במקביל הוא
גם מנגן על צ'לו ומשתתף בקונצרטים
עם ילדים רגילים.

אבל טל לא הסתפק באופניים ומוזי-
קה ולאחרונה החל לפתח תחביב חדש –
שחייה. הוריו מספרים בנאוה איך צלח
כבר פעמיים את הכינרת למרחק של 1.5
ק"מ.

מיום ליום השיפור אצל טל היה מפ-
תיע יותר, עד כדי כך שצור לא הצליח
להדביק את הפער עם טל ברכיבת אופ-
ניים. אז הוחלט לצרף את טל לקבוצת
רכיבה רגילה והיום הוא חבר בקבוצת
"רוכבי תל אביב".

ככל שהקשיים גדולים יותר, כך גם
הניצחונות. זה המסר שלימדו החיים את
צור ומריאלה רוזנפלד מהשרון, הורים
לטל, נער בן 15 הסובל מאוטיזם. בהת-
חלה הם לא ידעו איך להתמודד עם הבר-
שורה הקשה, אבל מהר מאוד, התעשתו
והחליטו לא לוותר ולתת לילדם את כל
האמצעים להרגיש כמו כולם. "להורים
לילדים רגילים כל דבר נראה מובן מא-
ליו, אבל כשיש כזה אתגר, אתה לומד
להעריך כל צעד. כל הצלחה הכי קטנה,
הופכת לשמחה גדולה", אמרו השבוע.
בגיל שנתיים אובחן טל כאוטיסט.
ההתחלה הייתה קשה. "שמנו לב שהוא
לא מתקשר עם הילדים", שחזרה השבוע
מריאלה, "אחרי חודשים של טיפולים
התפתחותיים ובריכות שונות, קיבלנו
את הבשורה הסופית שטל אוטיסט".

התגובה הראשונה הייתה הלם, אבל
אז התעשתו בני הזוג רוזנפלד ומיד החלו
לקרוא חומר בכל מקום אפשרי אודות
הנושא. "בהתחלה לא הייתה התקד-
מות", סיפר צור, "הוא כמעט לא ריבר,
לא יצר קשר עין, לא שיחק בצורה נור-
מטיבית. הקשיים היו רבים. רצינו ללמד
אותו דברים, אבל כל דבר היה פרויקט
בפני עצמו".